

lem klager over visse Bestemmelser, som nu findes i Ejendomsskyldloven, saa vil jeg overfor ham sige, at der har altid været denne Forskel i Honorar mellem Vurderingsmændene det ene og det andet Sted, men det ærede Medlem stillede det op, som om det var noget, der nu var blevet foreslaaet, noget, der ikke altid havde været. Jeg gentager det: Ejendomsskyldloven er ikke til Revision. Jeg har modstræbende fundet mig i, at der er indført visse Ændringer i Ejendomsskyldloven udover, hvad der oprindeligt stod i Lovforslaget, men jeg fraaader at gaa videre ogsaa af Hensyn til, at Lovforslaget maa gøres færdigt inden Aarets Udløb, hvis den Ejendomsskyldvurdering, som alle er enige om, skal finde Sted i rette Tid.

la Cour: Ja, der er jo ingen Tvivl om, at naar den højtærede Finansminister siger, at han vil have Hjælp hos Overskyldraadet, saa er Overskyldraadet villigt til at yde al den Hjælp, det kan. Det er eet, men et andet er, om Overskyldraadet virkelig i dette Øjeblik er i Stand til at klare alle de Forhold, der vil indtræde ved en Jordvurdering. Man har vist heller ikke spurgt Overskyldraadet, om en nogenlunde tilfredsstillende Jordvurdering kunde gennemføres i Løbet af saa kort Tid. Naar jeg har taget Ordet, er det navnlig, fordi den ærede Formand for Udvalget (Dalsgaard) har sagt, at han mente, at det var saa meget heldigt, at der samtidig med en Ejendomsskyldvurdering fandt en Jordvurdering Sted, for de vilde støtte hinanden. Jeg ved, at den ærede Formand i sin Tid har været Direktør i en Kreditforening og har haft meget med den at gøre, og derfor er jeg overbevist om, at han kender de Taksationer og Vurderinger, som finder Sted indenfor en saadan Forening. Naar de Folk, som skal taksere eller vurdere en Ejendom til Kreditforeningslaan, kommer til Stede, saa har de i Regelen i Forvejen Forstaaelse af, hvad den Ejendom omtrent maa være værd, men da Kreditforeningen forlanger, at der skal sættes et Regnskab op, som viser en vis bestemt Indtægt, der skal multipliceres med 25 for at angive Ejendommens Værdi, saa fører det meget ofte til et andet Resultat end det, man tænkte sig, og saa begynder man at lempe de forskellige Summer efter hinanden, idet man siger: Vi maa se at bringe Ejendommen op til den Taksationssum, som vi er kommet til ved at beregne, hvad Ejendommen kan forrente.

Det er en Ulempe at have to Vur-

deringer samtidig. Ejendomsskyldvurderingen er en Ansættelse af Ejendommens Værdi i Handel og Vandel, men naar man saa skal vurdere saa og saa mange Tønder Land og saa meget Bygning, viser det sig ofte, at det er betydeligt mere, end Ejendommen er ansat til i Ejendomsskyld, og saa begynder man at lave om paa det. Jeg har som Overskyldraadsmedlem ikke een, men mange Gange set, hvorledes Vurderingsraadene ude omkring er tilbøjelige til at beregne Værdien efter Antallet af Tønder Land og dertil lægge Bygningernes Værdi, og jeg tror, som sagt, at det vil virke i høj Grad forstyrrende at skulle have to samtidige Vurderinger. Jeg kunde ikke forstaa, at den ærede Ordfører kunde mene, at det skulde være en Fordel at faa disse Vurderinger samtidig, jeg er overbevist om, at der langt fra kan skaffes det nødvendige Materiale, den nødvendige Vejledning og Landinspektørhjælp til i Løbet af den korte Tid at faa en Jordskyldvurdering, som blot er nogenlunde tilfredsstillende. Men jeg hører jo nok, at den højtærede Finansminister siger, at det har ingenting at betyde, vi maa have en Jordvurdering over det hele, og den skal om ikke danne et absolut sikkert Grundlag for senere Skatteansættelse, saa dog vise, at en Jordvurdering kan lade sig udføre. Ja, vi kan naturligvis foretage en saadan Jordvurdering i ganske kort Tid, men saa bliver den derefter, og jeg kan ikke se, at det er nogen Fordel at have en Jordvurdering, som er i den Grad upaalidelig, som denne vil blive. Til at foretage en saadan Historie kræves der et større Apparat, hvad den højtærede Finansminister allerede har omtalt er nødvendigt, hvis vi virkelig skal have en Jordvurdering til Brug ved Beskatning. Men dette er en Jordvurdering til Georgeisternes Fornøjelse!

Oluf Jensen: Da den højtærede Finansminister stadig vil hævde, at der findes Hjemmel i Ejendomsskyldlovens § 13 til at give yderligere Honorar, skal jeg sige, at det, vi her taler om, er Honorarer til Vurderingsmændene i Landdistrikterne og ikke noget andet, og i selve § 13 findes aldeles ikke nogen Hjemmel til at give de Folk Honorar. I det nye Lovforslag staaer, at Udgiften ved Jordvurderingen afholdes efter de i Ejendomsskyldlovens § 13 indeholdte Regler; altsaa de Regler, der findes deri, skal følges ogsaa ved Jordvurderingen. Men efter § 13 er der ikke den ringeste Hjemmel til at give Vurderingsmændene i Landdistrikterne Honorar. At man kan forhøje Købstadvurderingsmændenes Hono-